

ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א לאנ"ש שברכו אותו מוצאי שבת קודש, אור לי"א ניסן ה'תשמ"ט

לאחרי תפלת ערבית והבדלה

חלקו בעולם — כל הנכסים של האדם¹
(וואָס זיי זיינען בדוגמא צו אַ כלי
וועלכע אַ איד נוצט צוליב דעם אוי-
בערשטן).

און ביידע אופני עבודה («שיר
מזמור») זיינען «לבני קרח» — אין זיי
ווערט אויפגעטאָן דער עילוי פון
תשובה², ביז תשובה עילאה, וואָס איז
בשמחה רבה³,

ביז אויפּטאָן דעם ענין פון «למנצח»
— אַז ס'זאָל זיין אַ נצחון⁴ גמור פון
יעדער איד, און פון אַלע אידן, און פון
אַלע אידן צוזאַמען — דער נצחון פון
אויספירן וואָס דער אויבערשטער וויל,
און וואָס יעדער איד וויל⁵, און וואָס
אַלע אידן ווילן,

צום אַלעם ערשטן — כל המברך
מתברך¹, בברכתו של הקב"ה, וואָס
תוספתו מרובה על העיקר², ולמטה
מעשרה טפחים, ותיכף ומיד — מידו
המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה³.

און עס זאָל מקוים ווערן באַ יעדער
איד און ביי אַלע אידן, בתוך כלל
ישראל, דער «שיר מזמור לבני קרח
למנצח» (דער קאָפיטל תהלים פ"ח
המתאים לשנה זו) — ווי גערעדט
בארוכה פריער⁴: באַ יעדער איד ובכל
עניניו, גשמיים און רוחניים — זאָל זיין
«שיר מזמור», שיר בפה — וואָס איז
כולל כל עניני הנשמה (ועל ידי הנש-
מה), און מזמור בכלי — וואָס איז כולל
כל עניני הגוף (ועל ידי הגוף)⁵, ביז אויך

7) שזהו חלק מעבודת האדם, ויש שם ניצוצין
קדושים השייכים לשרש נשמתו וכו', ולכן התורה
חסה על ממונם של ישראל (כתר שם טוב סרי"ח) —
ראה שיעור היומי ברמב"ם — סיום ספר הפלאה.
החיווך עם דברי אדה"ז (אגה"ת פ"ג. אגה"ק
סו"ט) שנותנים צדקה יותר מחומש כי כל אשר
לאיש יתן בעד נפשו — נתבאר בהתועדות כיום
(לעיל ע' 392 ואילך).

8) ראה סנהדרין קי, סע"א. נתחמא קרח יא:
מקום נתבצר להם בניהגם וישבו עלי ואמרו שירה.
וראה חד"ג מהרש"א שם, שאמרו שירה הוא
בתהלים פ"ח כו'.

9) אגה"ת פ"א.

10) ראה מפרשי תהלים ד, א.

11) רצונו האמיתי — רמב"ם הל' גירושין ספ"ב.

1) ראה סוטה לח, ב. ירושלמי ברכות ספ"ה,
הובא בתוד"ה ואכרכה — חולין מט, א.

2) ב"ר פס"א, ד. ועוד.

3) ברכה השלישית דברכת המזון.

4) ע"פ המנהג לומר בכל יום הקאפיטל תהלים
המתאים למספר שנותיו (מכתב כ"ק מ"ח אדמ"ר
— אגרות קודש ח"א ע' לא. ח"י ע' נג. וראה גם
מאמרי אדה"ז הקצרים ע' שמא).

5) בהתועדות היום — שבת הגדול, י"ד ניסן
(לעיל ע' 394 ואילך).

6) ראה בכ"ז לקרת ברכה צח, ג"ד. סידור (עם
דא"ח) שער התנוכה רעז, ג"ד. אה"ת וישב תתק, א.
ועוד.

עשר — אחד עשר¹⁹ בניסן²⁰) — עטרה על גבי (עשר עטרות) עטרה²¹, ועל העטרות, נוסף אויף דעם וואָס ער איז אַ המשך צו אַלע עשר עטרות,

און די ימים שלימים (פון חודש ניסן), און נאָכמער — שלימות העכער פון שלימות (עטרה על גבי עטרה)²² — ווערן די הכנה קרובה ומתאימה ובתכ- לית השלימות (און שלימות על גבי והשלימה, און מגרײט זיך שוין גלייך איצטער צו, ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים)²³, און דערנאָך בעתו ובזמנו — ונאכל שם בפועל, בבית המקדש השלישי, מקדש אד' כוננו ידיך²⁴.

אמן כן יהי רצון²⁵.

[לאחרי שאַ מהרבנים בירך כ"ק אדמו"ר שליט"א בברכת כהנים — אמר: עס זאָל זיין אַ פריילעכע וואָך²⁶].

ביז דעם ענין הכי עיקרי — אַז תיכף ומיד ממש, ולא עכבן אפילו כהרף עין²⁷, זאָל קומען די גאולה האמיתית והשלי- מה ע"י משיח צדקנו, דוד מלכא משיחא.

ובפרט אַז איצטער איז מוצאי שבת קודש, זמן פון סעודתא דדוד מלכא משיחא²⁸ (וואָס קומט נאָך דעם זמן פון רעוא דרעיון בשבת²⁹),

און במיוחד — מוצאי פון שבת הגדול עשירי בניסן, ווען ס'איז געווען דער „משכו וקחו לכם³⁰“,

און מ'גייט דערפון גלייך אריין אין דעם יום ראשון, און „ביום עשתי עשר יום³¹ בניסן, וואָס דעמולט ווערט אויפ- געטאָן בדוגמא פון „אותו³² יום נטל עשר עטרות³³ בראש חודש ניסן (וועלכער איז דאָמאָלס אויך געווען ביום ראשון), און דערצו (ביום עשתי

(12) מכילתא ופרשיי בא יב, מא.

(13) סידור האריזיל (לרײַש מרשקוב).

(14) ראה זחײב פסח, סעײב. המשך תרסײ בסופו (ע' תקמה).

(15) בא יב, כא — בעשור לחודש (שם, ג).

(16) נשא ז, עב.

(17) שבת פז, ב. וכיײ בתוײכ רײפ שמיני. פרשיי שם. נשא ז, יב (מסדר עולם (רבא — פײ)).

(18) שעטרה הראשונה הא, ראשון למעשה בראשית, והאחרונה — ראשון לחדשים. ושניהם (הכוללים כל העטרות ביניהם) שייכים גם ליום ראשון זה (י"א ניסן), שהוא ראשון למעײב, וראשון לחדשים (חודש ניסן) [וראה סהײש תשמײח (קהײת תשמײט) חײא ע' 335 ואילך, ביאר השייכות דעטרה הראשונה ועטרה האחרונה לענין המשכן (תוכן של שאר העטרות)].

וגם הענין ד, ראשון לנשיאים שברײח ניסן — יש לומר, שבכל יום, הנשיא של יום זה הוא „הראשון“, ה„שערי“ שעל ידו נמשכים כל הענינים, גם הנשיאים שלפניו ושלאחריו, ועדײ יל בנוגע לשאר העטרות.

(19) ראה בארוכה השיחה בהתוועדות ביום (לעיל ע' 389 ואילך) — שענין אחד עשר מורה (על דרגא שלמעלה מעײס, ו) על זה שלמעלה מכל גדר התחלקות, וכדי לא להכנס לשקריט קראו. אחד עשר — שרק מצײן שבא לאחר עשר.

(20) שענינו. נסי נסימײ (ראה בריכות נו, רעײא ובפרשיי. וראה לעיל ע' 370 ואילך) — כתר ועטרה שלמעלה ממדידה והגבלה.

(21) ויש לומר, שנשיאים מלשון התנשאות (דוגמת מלוכה) הם בחינת עטרה. ובהם גופא — מעלה מיוחדת בהנשיא דיום האחד עשר, כמבאר במײא.

(22) עד לזה שלמעלה מכל גדר ותואר של שלימות (ראה השיחה ביום — לעיל ע' 389 ואילך).

(23) הגדה של פסח ברכת. אשר גאלנו, מפסחים קטז, ב במשנה.

(24) בשלח טו, יז ובפרשיי.

(25) ראה רמבײם (הל פרה אדומה ספײג. וראה לקוײש חוקת תשמײז) שצײל אכײר בקשר לגאולה.

(26) שמחה — ביטול ההגבלה ביום א' ביום ב'.

